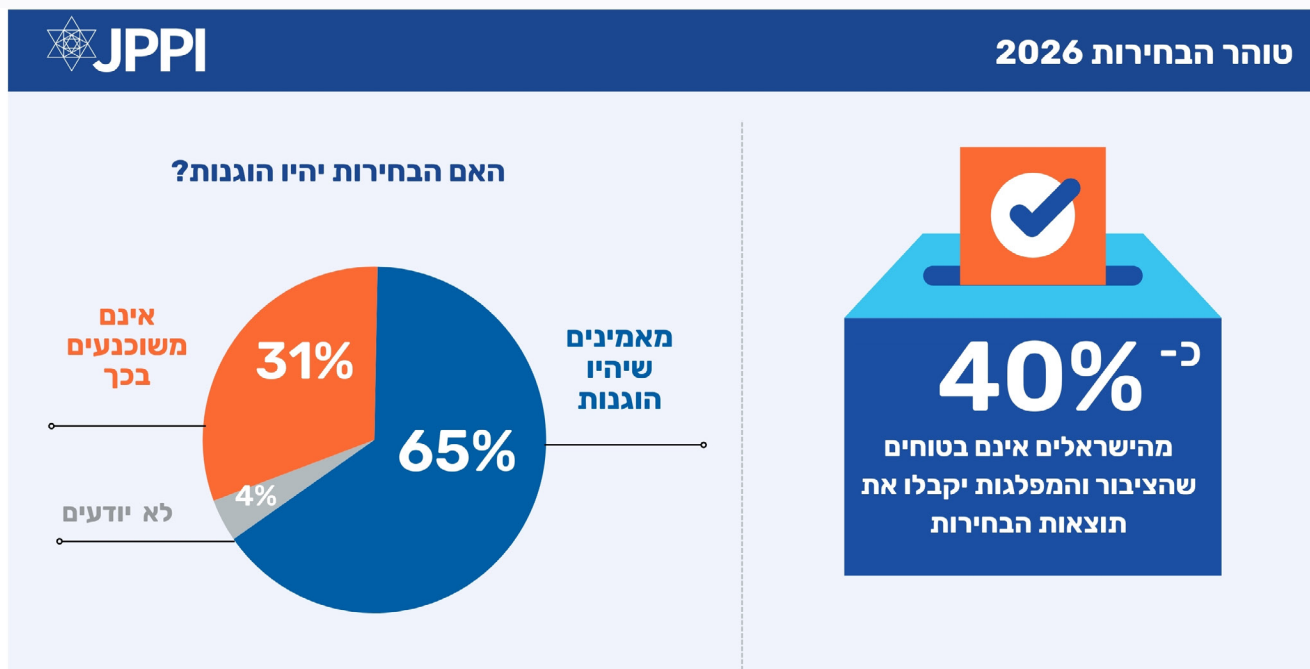

מדד JPPI לחברה הישראלית

שליש מהישראלים לא בטוחים שבחירות 2026 יהיו הוגנות, ארבעה מכל עשרה לא בטוחים שהציבור והמפלגות יקבלו את תוצאות הבחירות. בדו"ח כמה חלקים המתייחסים לאמון בהנהגה, בחירות 2026, חשיבותם של ערכים, עוצמה ישראלית ואופטימיות בנוגע לעתיד.

- « רוב הישראלים מעריכים שבחירות 2026 יהיו הוגנות וחופשיות
- « עם זאת, שיעור משמעותי לא משוכנעים שהבחירות יהיו הוגנות וחופשיות
- « קרוב לארבעים אחוז לא בטוחים שהציבור והמפלגות "יקבלו את תוצאות הבחירות"
- « רוב הישראלים לא סומכים על הממשלה. מגמת עלייה קלה בלבד בשנתיים האחרונות
- « רוב רואים ב"קטאר גייט" פרשה חמורה, מחצית סבורים שיש לחקור את ראש הממשלה
- « מחצית מהיהודים (ורוב בקרב תומכי קבוצות הימין) תומכים בשלטון ישראלי בעזה
- « ירידה עקבית בחשיבות שהישראלים מעניקים לערך של "חתיירה לפשרה ולאחדות"
- « ירידה של החשיבות שהיהודים מקנים לערך של שמירה על זכויות קבוצות המיעוט
- « עלייה קלה ברמת הערך שישראלים מקנים ל"קשר לתרבות המערבית הגלובלית"
- « עוצמה ישראלית: ביטחון במקום הראשון, לאחר מכן כלכלה ולבסוף עוצמה החברתית
- « עלייה ברמת האופטימיות הן בנוגע לעתיד המדינה והן בנוגע לעתיד האישי
- « הישראלים אופטימיים יותר בנוגע לעתידם האישי לעומת עתיד המדינה
- « בימין אופטימיות גבוהה יותר מאשר במרכז-שמאל, בהקשר הלאומי ובהקשר האישי
- « מחצית בעד המשך תמיכה כלכלית בקולנוע הישראלי, שניים מכל חמישה בעד ביטולה
- « רוב מצביעי הקואליציה: תעשיית הקולנוע קיצונית ויש לבטל התמיכה בה

בחירות 2026

שנת 2026 היא שנת בחירות בישראל, הגם שטרם התברר מה יהיה תאריך הבחירות. בפתחה של שנת הבחירות בחנו החודש האם הישראלים מניחים שהן יהיו בחירות הוגנות וחופשיות. רוב הישראלים (65%) סבורים כי הבחירות אכן צפויות להיות כאלה, אך ישנו שיעור לא מבוטל של כשליש מהם (31%) שלא משוכנעים בכך. בקרב הערבים נרשם שיעור גבוה יותר, של כמחצית, שאינם משוכנעים כי הבחירות הקרובות יהיו הוגנות וחופשיות.

ההערכה ביחס למה שצפוי בבחירות מושפעת במידה רבה מאוד מהעמדות הפוליטיות של המשיבים. בעוד שרוב המשתייכים לקבוצות הימין והמרכז משוכנעים (משוכנעים לגמרי + די משוכנעים) כי בחירות 2026 עתידות להיות הוגנות וחופשיות, רוב המשתייכים לשתי קבוצות השמאל לא משוכנעים (די לא משוכנעים + לגמרי לא משוכנעים) בכך. בחלוקה לפי דתיות בקרב היהודים ניכר כי למעלה ממחצית המשיבים בכל הקבוצות סבורים כי הבחירות צפויות להיות הוגנות וחופשיות (53% מהחילונים, 80% מהמסורתיים, 89% מהדתיים ו-95% מהחרדים).

עד כמה את/ה משוכנע/ת או לא משוכנע/ת שהבחירות יהיו הוגנות וחופשיות? (%)

משוכנע/ת לגמרי	די משוכנע/ת	די לא משוכנע/ת	לגמרי לא משוכנע/ת	לא יודע/ת	
37	28	20	11	4	כלל הישראלים
40	30	18	9	3	יהודים
21	22	31	20	6	ערבים
9	13	30	48	0	שמאל
11	33	39	9	9	שמאל מרכז
20	39	23	13	6	מרכז
43	35	12	9	1	ימין מרכז
64	21	9	4	2	ימין

רוב הישראלים (57%) משוכנעים כי הציבור והמפלגות יקבלו את תוצאות הבחירות הקרובות, אך רבע מהישראלים (27%) "די לא משוכנעים" בכך ועשירית מהם (11%) "לגמרי לא משוכנעים בכך". כלומר, בסך הכל, כמעט ארבעה מכל עשרה ישראלים אינם משוכנעים שהציבור והמפלגות יקבלו את תוצאות הבחירות.

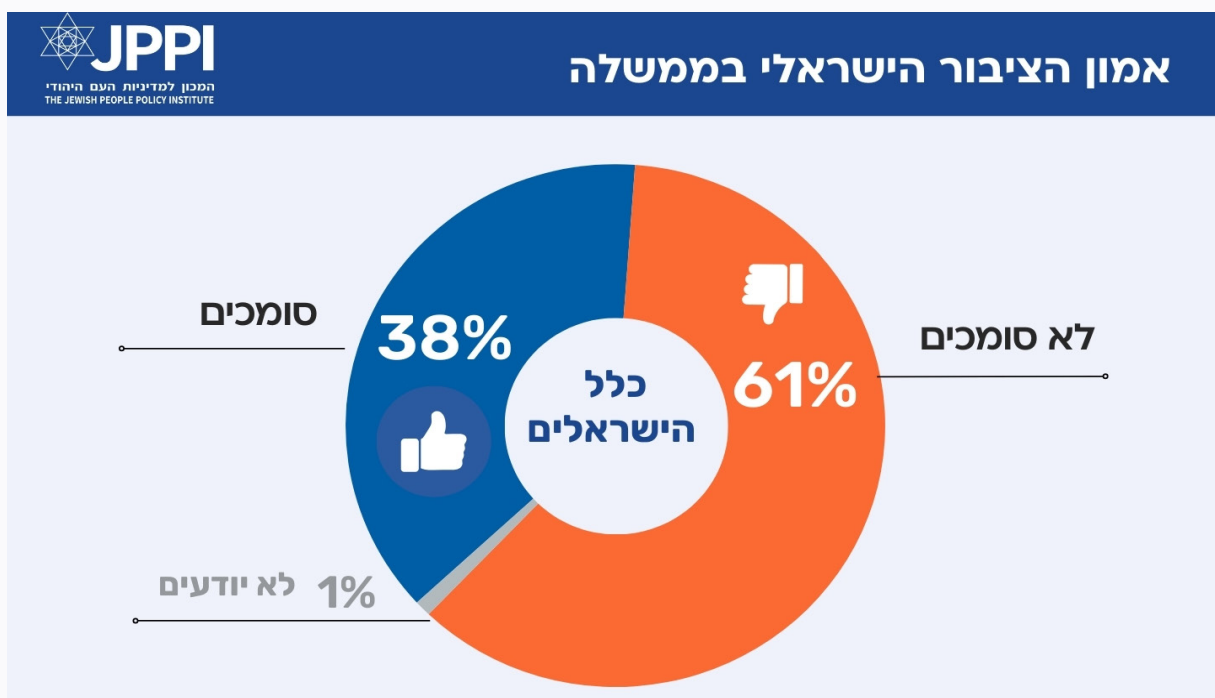
גם בשאלה זו שיעור הערבים הסבורים כי תוצאות הבחירות עלולות שלא להתקבל על ידי הציבור והמפלגות, גבוה משיעור היהודים החושבים כך. ובכל זאת, יותר משליש מהיהודים (בסך הכל 36%) לא בטוחים שתוצאות הבחירות יתקבלו על ידי הציבור והמפלגות.

בכל הקבוצות האידאולוגיות, מלבד קבוצת השמאל הקטנה, נרשם שיעור של מחצית או יותר המשוכנעים (לגמרי משוכנעים + די משוכנעים) שהציבור והמפלגות יקבלו את תוצאות הבחירות. אולם ניתן לראות שבכל הקבוצות האידאולוגיות ישנו שיעור לא מבוטל של מי שחושדים שתוצאות הבחירות לא יתקבלו על ידי הציבור והמפלגות. כך בימין – שהוא הקבוצה הגדולה ביותר מקרב היהודים, וגם זו שכמעט כל המשתייכים לה תומכים בקואליציה הנוכחית – ש-35% מהמשיבים המשתייכים לו אינם משוכנעים שתהיה קבלה של התוצאות. כך גם בכל הקבוצות האחרות. כלומר, ניכר הבדל משמעותי בין שאלת ההוגנות של הבחירות, כאשר החשד מהמרכז ושמאלה שהבחירות לא יהיו הוגנות משמעותי הרבה יותר לעומת החשד בקבוצות הימין – לבין שאלת קבלת התוצאות שביחס אליה החשדנות של כלל הקבוצות היא בשיעור דומה למדי. מותר להניח, אם כי לא הוצגה שאלה מפורשת בנושא זה בסקר, שבכל אחת מהקבוצות החשש מאי קבלת התוצאות מתייחס לאפשרות כזאת "במחנה השני".

עד כמה את/ה משוכנע/ת או לא משוכנע/ת שהציבור והמפלגות יקבלו את תוצאות הבחירות? (%)

לא יודע/ת	לגמרי לא משוכנע/ת	די לא משוכנע/ת	די משוכנע/ת	משוכנע/ת לגמרי	
6	11	27	38	19	כלל הישראלים
5	9	27	39	20	יהודים
7	18	27	33	15	ערבים
4	22	48	17	9	שמאל
7	12	30	41	10	שמאל מרכז
8	7	29	42	14	מרכז
4	7	26	41	21	ימין מרכז
3	9	26	35	27	ימין

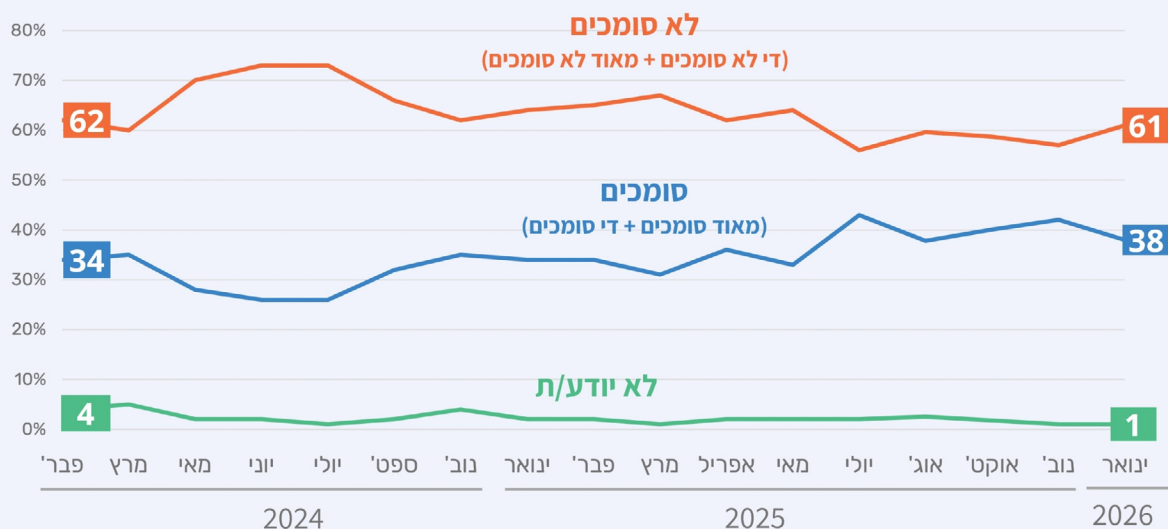
אמון בהנהגה

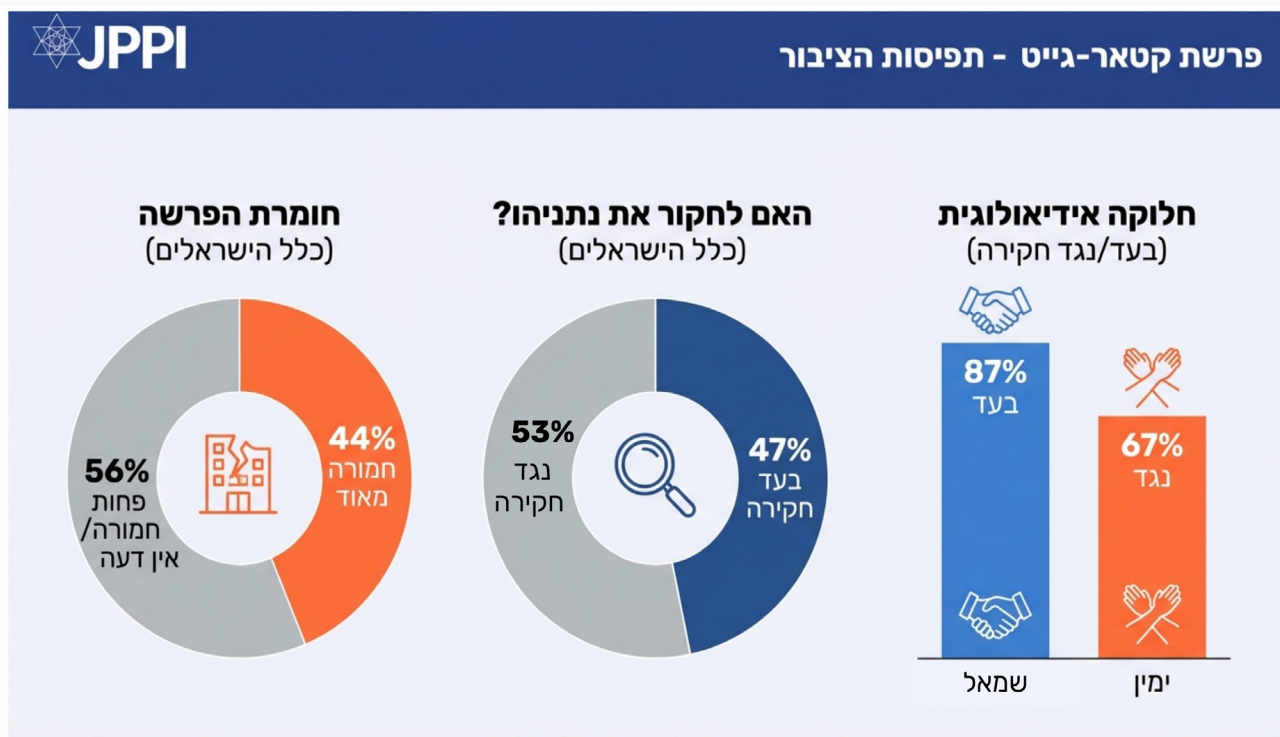
רוב הישראלים (61%) לא סומכים על הממשלה, בעוד שמעט יותר משליש (38%) סומכים עליה. בקרב הערבים שיעור מי שאינם סומכים על הממשלה (78%) גבוה משיעורם בקרב היהודים (56%). בהשוואה של ממצאי סקרי המכון למדיניות העם היהודי בשנתיים האחרונות, ולמרות שינויים תקופתיים במענה לשאלת

האמון בממשלה, אפשר לזהות שישנה מגמה של עלייה קלה ברמת האמון בממשלה, אך שינוי אינו מאוד משמעותי. בכל הקבוצות האידאולוגיות מלבד הימין נרשם רוב של ישראלים שלא סומכים על הממשלה, כאשר רוב זה הולך וגדל ככול שמתקדמים מהקוטב הימני לקוטב השמאלי של המפה הפוליטית (שבו 100% לא סומכים על הממשלה – 91% מאוד לא סומכים ועוד 9% די לא סומכים). בקרב המזדהים כמי ששייכים ל"ימין" חמישית (20%) מעידים שאין להם אמון בממשלה והשאר סומכים עליה. בחלוקה לפי דתיות המגמה דומה – רוב החילונים והמסורתיים לא סומכים על הממשלה, בעוד שרוב הדתיים והחרדים סומכים עליה.

כמה את/ה סומך/ת על הממשלה?

פרשת קטאר-גייט

כמחצית מהישראלים (44%) סבורים שהפרשה שמכונה "קטאר גייט" היא פרשה מאוד חמורה, "אולי אפילו יותר ממה שאנחנו יודעים". שיטת חושבים גם הם שזו פרשה חמורה, אך שישנה הגזמה בתיאור שלה. עוד שיטת מהישראלים מאמינים שמדובר בפרשה מטרידה, אבל לא מאוד חמורה, ושמנית חושבים שזו בכלל לא פרשה. ככלל, הערבים נוטים לתפוס את הפרשה כפחות חמורה מאשר היהודים, ושיעור יחסית גבוה מהערבים (24%) השיבו לשאלה על הפרשה בתשובה "לא יודעים".

יש, כצפוי, הבדלים משמעותיים באופן שבו קבוצות אידיאולוגיות שונות מבינות את פרשת "קטאר גייט". בכל הקבוצות האידאולוגיות מלבד מי שהמזהים את עצמם כתומכי "ימין" נרשם קונצנזוס סביב ההערכה שמדובר בפרשה חמורה (חמורה מאוד + חמורה אבל אולי יש הגזמה). לעומת זאת, רוב המזהים את עצמם כ"ימין" סבורים כי מדובר בפרשה לא מאוד חמורה או משיבים שזו בכלל לא פרשה. בחלוקה לפי הצבעה (בבחירות 2022) 59% ממצביעי הציונות הדתית ורבע (26%) ממצביעי הליכוד – סבורים כי "קטאר גייט" היא פרשה חמורה.

כשאת/ה חושב/ת על הפרשה שמכונה "קטאר גייט", מה הכי קרוב לעמדתך מהאפשרויות הבאות: (%)

לא יודע/ת	זו בכלל לא פרשה	זו פרשה מטרידה, אבל לא מאוד חמורה	זו פרשה חמורה, אבל יש הגזמה בתיאור שלה	זו פרשה חמורה מאוד, אולי אפילו יותר ממה שאנחנו יודעים	
9	12	17	17	44	כלל הישראלים
4	14	17	18	47	יהודים
27	5	18	16	33	ערבים
מקרב היהודים					
0	0	0	13	87	שמאל
3	1	3	5	87	שמאל-מרכז
3	3	9	12	72	מרכז
4	13	23	19	41	ימין-מרכז
4	30	25	24	17	ימין

מחצית מהישראלים (47%) סבורים שנדרשת חקירה של ראש הממשלה בנימין נתניהו שתבחן את מעורבותו האישית בפרשת קטאר גייט שנקשרה ליועצים קרובים אליו. שליש חושבים שאין שום סיבה שמחייבת לחקור את ראש הממשלה בפרשה, ועשירית חושבים שיכול להיות שראש הממשלה מעורב, אבל שבמצב הפוליטי, החברתי והמשפטי הקיים עדיף לא לפתוח עוד חקירה נגד ראש הממשלה (שעומד לדין על עבירות שהוא נחשד בהן בעבר). למרות שהערבים תופסים את פרשת "קטאר גייט" כחמורה פחות מאשר היהודים, ביחס ליהודים שיעור גבוה יותר של ערבים חושבים שצריך לחקור את ראש הממשלה בהקשר למעורבותו בפרשה.

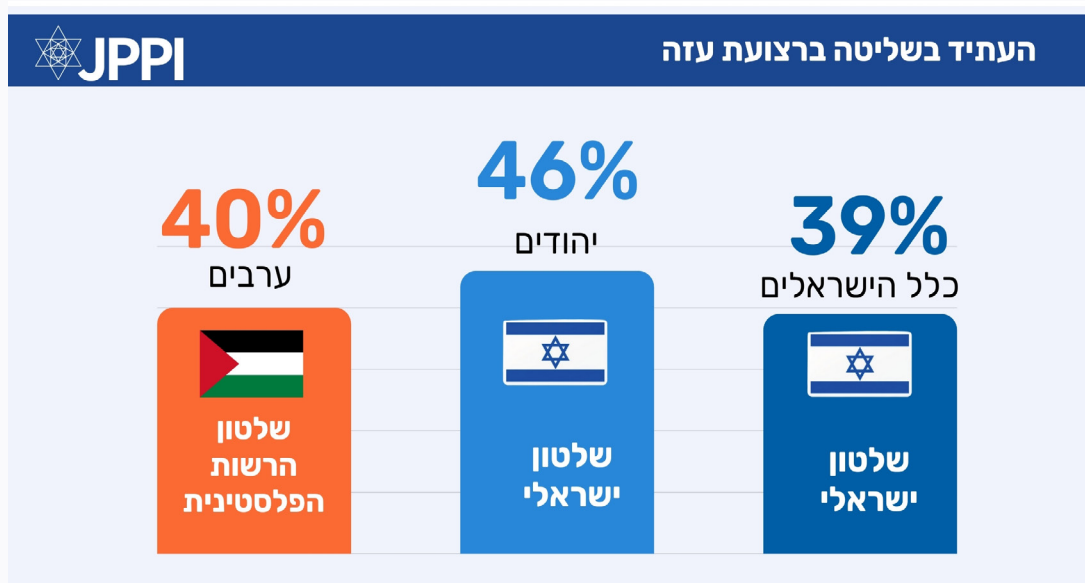
גם בשאלה זו קיימים פערים משמעותיים בין הקבוצות האידאולוגיות השונות: בעוד שבקבוצות השמאל ובקרב המזדהים עצמם "מרכז" יש רוב גדול של ישראלים הסבורים שיש לחקור את ראש הממשלה בשל מעורבותו בפרשה, רוב (67%) המזדהים את עצמם ימין חושבים שלא צריך לחקור את ראש הממשלה בפרשה זו. עשירית (10%) ממצביעי הליכוד – סבורים שצריך לחקור את ראש הממשלה בשל מעורבותו בפרשה. בקבוצת המזדהים כ"ימין מרכז" יש חלוקה בערך שווה של מי שחושבים שצריך ושלא צריך לחקור את ראש הממשלה.

כשאת/ה חושב/ת על הפרשה שמכונה "קטאר גייט", מה הכי קרוב לעמדתך מהאפשרויות הבאות: (%)

לא יודע/ת	אין שום סיבה שמחייבת לחקור את ראש הממשלה בפרשה הזאת	יכול להיות שראש הממשלה מעורב, אבל במצב הקיים עדיף לא לפתוח עוד חקירה נגד ראש הממשלה	אין ברירה, צריך לחקור את ראש הממשלה גם בקשר למעורבות שלו בפרשה הזאת	
11	31	11	47	כלל הישראלים
7	38	11	45	יהודים
28	5	13	54	ערבים
מקרב היהודים				
4	0	9	87	שמאל
3	1	8	87	שמאל מרכז
8	11	13	69	מרכז
7	43	11	40	ימין מרכז
7	67	10	17	ימין

שליטה ברצועת עזה

המצב
לא
השתנה
משמעותית
מאז
הפסקת
האש, אולם
בעת ביקורו של
ראש הממשלה
בפלורידה, אצל
הנשיא טראמפ,
הוצגה כוונתו של
הנשיא להתקדם

ל"שלב ב" בתוכניתו לסיום המלחמה ושיקום עזה. על רקע זה בחנו החודש את העדפות הישראלים בשלב זה ביחס לאפשרויות השלטון העתידי בעזה בשנים הבאות. בשאלה ראשונה הצגנו יותר אפשרויות, ואז צמצמנו את מספר האפשרויות.

בשאלה שבה הוצגו חמש אפשרויות לשלטון בעזה, קרוב לשליש (29%) אמרו שהיו רוצים לראות שלטון ישראלי, רבע (25%) אמרו שיעדיפו שלטון של כוח בינלאומי ממדינות המערב, שישיית (15%) בחרו בשלטון של גורמים פלשתינים מקומיים שאינם חמאס, שמינית (13%) בשלטון של הרשות הפלשתינית ו-7% היו רוצים לראות שלטון של כוח ממדינות ערב. מקרב הערבים, שתשובתם שונה באופן ניכר מתשובות היהודים בשאלה זו, רבע היו רוצים לראות שלטון של גורמים פלשתיניים שאינם חמאס, רבע נוסף שלטון של הרשות הפלשתינית, רבע לא היו רוצים אף אחת מהאפשרויות המוצעות ורבע נוספים נתנו תשובות אחרות.

רוב המזהים את עצמם עם קבוצת הימין (63%) היו רוצים שלטון ישראלי ברצועה. שתי האפשרויות שזכו לתמיכה הרחבה ביותר בקרב המזדהים כימין-מרכז הן שלטון של כוח בינלאומי ממדינות המערב (35%) ושלטון של ישראל (30%). בחלוקה למצביעים למפלגות הקואליציה המכהנת לעומת מצביעים למפלגות האופוזיציה, רוב מצביעי הקואליציה היו רוצים לראות בעזה שלטון ישראלי בשנים הבאות, בעוד שמצביעי מפלגות הקואליציה מפוצלים בין האפשרויות האחרות שהוצעו למשיבים.

מהאפשרויות הבאות, מי היית רוצה שישלוט בעזה בשנים הבאות? (%)						
שלטון של ישראל	שלטון של הרשות הפלשתינית	שלטון של גורמים פלשתינים מקומיים שאינם חמאס	שלטון של כוח בינלאומי ממדינות המערב	שלטון של כוח ממדינות ערב	אף אחד מאלה / לא יודע/ת	
29	13	15	25	7	11	כלל הישראלים
34	10	13	29	7	8	יהודים
9	22	25	11	9	24	ערבים

כשצמצמנו את האפשרויות בשאלה לשלוש בלבד, והשמטנו את האפשרויות של "כוח ממדינות המערב" (שלא מסתמן כאפשרות ריאלי), ושל "שלטון של גורמים פלשתיניים מקומיים שאינם חמאס" (שהיה העדפת ישראל על פי אמירות של כמה ממנהיגיה, אך עד כה נראה שיש קושי ניכר לממש אותו), נרשם כי 39% מהישראלים היו רוצים שלטון של ישראל, רבע (24%) שלטון של הרשות הפלשתינית ורבע (23%) שלטון של כוח ממדינות ערב. צמצום זה הופך את הפערים בין היהודים לערבים למשמעותיים עוד יותר: למעשה, לנוכח אפשרות של שלטון של פלשתינים ו/או ערבים, כמחצית מהיהודים מעדיפים שלטון ישראלי בעזה, רבע שלטון של מדינות ערב וחמישית בלבד שלטון של הרשות הפלשתינית. מנגד, בקרב הערבים 40% היו רוצים שלטון של הרשות הפלשתינית ברצועה, חמישית שלטון של כוח ממדינות ערב ורק עשירית שלטון של ישראל.

במצב שאלו שלוש האפשרויות, רוב המשתייכים לשתי קבוצות הימין היו רוצים שלטון ישראלי. בכל הקבוצות האחרות אין העדפה לשלטון של ישראל. במרכז שלישי (35%) בעד שלטון של כוח ממדינות ערב, רבע (27%) תומכים בשלטון של הרשות הפלשתינית וחמישית (19%) היו רוצים לראות שלטון ישראלי ברצועת עזה. רוב

המשתייכים לקבוצות השמאל היו רוצים שלטון של הרשות הפלשתינית. בחלוקה דתית של היהודים, יש מחצית או רוב בכל הקבוצות הדתיות, מלבד חילונים, שהיו רוצים לראות שלטון ישראלי בעזה. בקרב החילונים שליש בעד שלטון מדינות ערב, שליש בעד שלטון של הרשות הפלשתינית ורבע בעד שלטון ישראלי.

ואם קיימות רק האפשרויות הבאות, מי היית רוצה שישלוט בעזה בשנים הבאות? (%)

שלטון של ישראל					שלטון של הרשות הפלשתינית	שלטון של כוח ממדינות ערב	אף אחד מאלה / לא יודע/ת	
כלל הישראלים					39	24	23	14
יהודים					46	20	23	11
ערבים					11	40	21	28

חשיבות ערכים

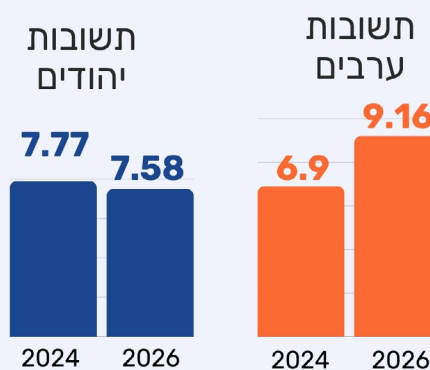
שינויים בתפיסות ערכים בקרב הציבור היהודי והערבי

ירידה בערך האחדות (בקרב היהודים)

נרשמת ירידה עקבית בחשיבות שמעניקים יהודים לערך של "חתיירה לפשרה ולאחדות"

כמה חשובה לך שמירה על זכויות המיעוטים?

חלה ירידה בחשיבות שיהודים מייחסים לשמירה על זכויות המיעוט, בעוד שבקרב הערבים החשיבות לערך זה עלתה

כפי שעשינו גם בחודש ינואר לפני שנה, החודש בחנו את החשיבות שהישראלים מייחסים למספר ערכים נבחרים. המשיבים התבקשו לדרג כל אחד מהערכים בסולם של 0 (ערך לא חשוב בכלל) ל-10 (ערך חשוב מאוד). מהערכים שנבחנו, הערך שזכה לציון הממוצע הגבוה ביותר הוא "שוויון הזדמנויות לכולם" (8.4), אחריו "שמירה על זכויות קבוצות המיעוט" (7.89), "חתיירה לפשרה ואחדות" (7.45) "האופי היהודי של

המדינה" (7.17), "הקשר ליהודי התפוצות" (7.07) ולבסוף "הקשר לתרבות המערבית" (7.06). ישנם פערים משמעותיים בין יהודים לבין ערבים במענה לשאלה זו. בעוד שבדירוג של היהודים שלושת הערכים המובילים הם שוויון הזדמנויות כלכלי, האופי היהודי של המדינה והקשר ליהדות התפוצות, שלושת הערכים המובילים בקרב הערבים הם שמירה על זכויות קבוצות המיעוט, חתירה לפשרה ואחדות, ושוויון הזדמנויות כלכלי. בדירוג היהודי חתירה לפשרה ואחדות זכה לציון הנמוך ביותר (7.2). זה נתון שיש לבחון את משמעותו, לנוכח העובדה שבמדד החודשי האחרון (דצמבר 25) נרשם כי רוב הישראלים חושבים שהקיטוב החברתי הוא הסכנה הגדולה ביותר לישראל (משלוש אפשרויות שהוצעו: קיטוב, איראן, הסכסוך עם הפלשתינים).

כמה חשוב לך... (%)					
קשר לתרבות המערבית הגלובלית	הקשר ליהודי התפוצות	האופי היהודי של המדינה	חתירה לפשרה ואחדות	שמירה על זכויות קבוצות המיעוט	שוויון הזדמנויות כלכלי לכולם
7.06	7.07	7.17	7.45	7.89	8.4
7.34	8	8.04	7.2	7.58	8.43
5.83	2.61	3.54	8.47	9.16	8.26
כלל הישראלים					
יהודים					
ערבים					

כאמור, שאלה זהה של דירוג ערכים הופיעה גם בינואר, בדיוק לפני שנה. למעשה, זוהי השנה השלישית ברציפות שבה אנו בוחנים את הערך שישראלים מייחסים לערכים אלה. לעומת השנים הקודמות, ניתן להבחין השנה בירידה ברמת החשיבות שישראלים מייחסים לחתירה לפשרה ולאחדות. מגמה זו קיימת רק בקרב היהודים, ואילו בקרב הערבים נרשמת מגמה הפוכה: עלייה במידת החשיבות של חתירה לפשרה ואחדות. במבט על הפילוח האידאולוגי אפשר לזהות כי מגמת הירידה בהקניית ערך לפשרה ואחדות קיימת בכל הקבוצות האידאולוגיות, מלבד הימין, שבו נרשמה עלייה קלה בשנה האחרונה, לאחר ירידה בשנה שעברה.

כמה חשובה לך חתירה לפשרה ואחדות (%)			
ינואר 2026	ינואר 2025	ינואר 2024	
7.45	7.58	7.72	כלל הישראלים
7.2	7.41	7.86	יהודים
8.47	8.28	6.28	ערבים
5.39	6.47	7.16	שמאל
6.83	7.59	8.19	שמאל מרכז
7.12	7.47	8.22	מרכז
7.68	8.12	8.33	ימין מרכז
7.22	7.1	7.52	ימין

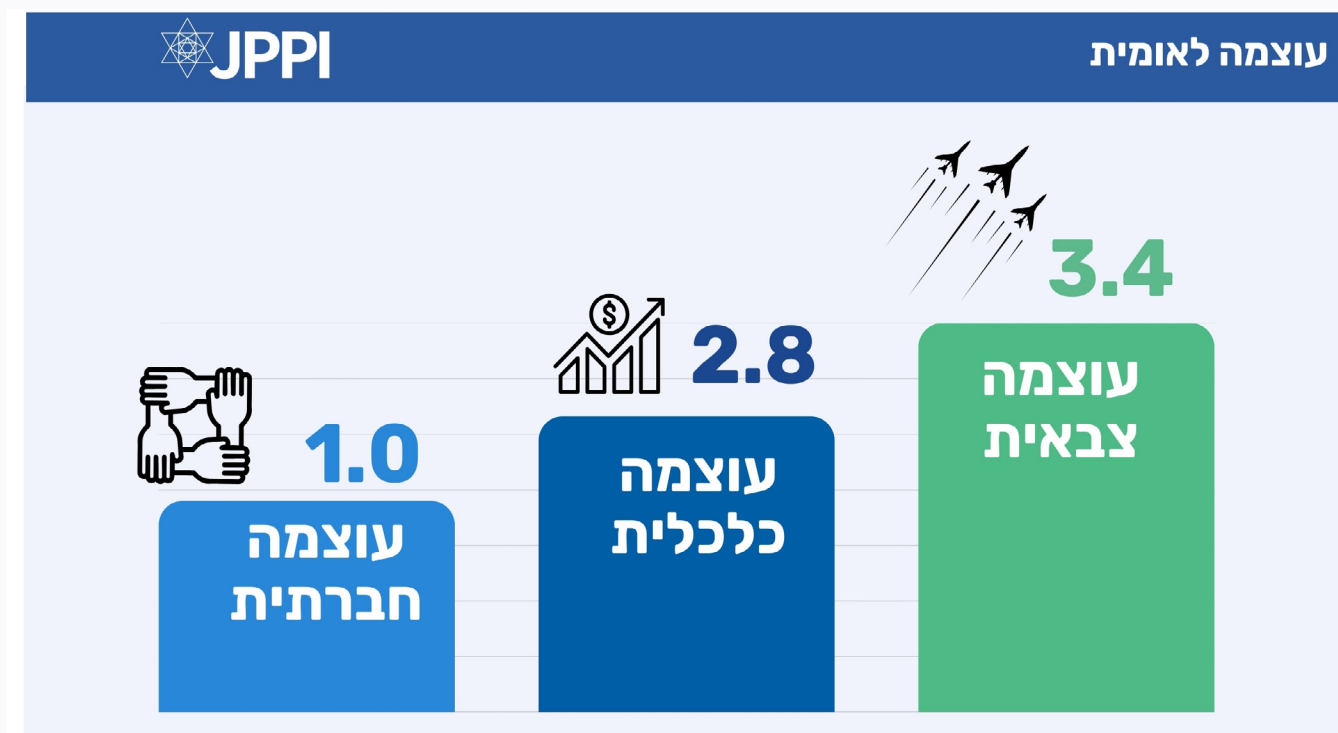
מגמה הפוכה, של עלייה בהקניית ערך, קיימת ביחס של ישראלים ל"שמירה על זכויות קבוצות המיעוט". בנושא זה נרשמה מגמת עלייה איטית אך עקבית בשנתיים האחרונות, אך ראוי להבחין שהגורם לה הוא עלייה משמעותית בחשיבות שהערכים מקנים לנושא בתשובותיהם. בעוד שבינואר 2024 הציון הממוצע בקרב ערבים לערך זה היה 6.9 – תוצאה שנראית חריגה לנוכח תוצאות השנתיים הבאות – השנה הציון הממוצע הוא 9.16, והוא מדורג ראשון ברשימת הערכים שהוצגו למשיבים. בקרב היהודים ניכרת מגמה הפוכה: בשנתיים האחרונות חלה ירידה קלה ברמת החשיבות שהם מקנים לשמירה על זכויות קבוצות המיעוט. ירידה זו קיימת בכלל הקבוצות האידאולוגיות, מלבד השמאל, שבה נרשמה עלייה קלה בשנתיים האחרונות.

כמה חשובה לך שמירה על זכויות קבוצות המיעוט (%)			
ינואר 2026	ינואר 2025	ינואר 2024	
7.89	7.85	7.72	כלל הישראלים
7.58	7.64	7.77	יהודים
9.16	8.72	6.9	ערבים
9.74	9.36	9.27	שמאל
8.97	9.04	9.37	שמאל מרכז
7.87	8.2	8.51	מרכז
7.43	7.39	7.68	ימין מרכז
6.51	6.64	6.57	ימין

בשנתיים האחרונות נרשמה עלייה גם במידת הערך שהישראלים מקנים לקשר עם התרבות המערבית הגלובלית. עלייה זו נרשמה באופן עקבי בקרב היהודים, ובשנה האחרונה גם בקרב הערבים. עלייה זו נרשמה בכלל הקבוצות האידאולוגיות. בפילוח אידאולוגי ניתן לזהות, בדומה לשנים קודמות, שככול שמתקדמים על הסקלה מהימין לכיוון השמאל כך מוקנה ערך רב יותר לקשר לתרבות המערבית הגלובלית. השנה, בעוד שבקבוצת הימין הציון הממוצע לערך זה הוא 6.3, מכלל הקבוצות מהמרכז ושמאלה הציון הממוצע הוא מעל 8.

כמה חשוב לך קשר לתרבות המערבית הגלובלית (%)			
ינואר 2026	ינואר 2025	ינואר 2024	
7.06	6.74	6.78	כלל הישראלים
7.34	7.03	6.85	יהודים
5.83	5.54	6.2	ערבים
9.35	8.74	8.28	שמאל
8.66	8.61	8.51	שמאל מרכז
8.18	7.91	7.7	מרכז
7.42	6.97	7.13	ימין מרכז
6.3	5.82	5.52	ימין

העוצמה של ישראל

סולם נוסף שנבחן החודש כדי להשוות אותו למצב בשנה שעברה עוסק בעוצמה של ישראל בהיבטים שונים.

בסולם של -5 (חולשה) עד +5 (חוזק), הישראלים מדרגים את העוצמה הצבאית של ישראל בממוצע כ-3.4. ככלל, היהודים נוטים לתפוס את עוצמתה הצבאית של ישראל כמשמעותית יותר לעומת הערבים (3.8 מול

2.0). ביחס לשנה שעברה, חלה ירידה קלה בתפיסת העוצמה הצבאית של ישראל, הן בקרב יהודים והן בקרב ערבים. זו תוצאה שעשויה להיראות כמפתיעה לאור תוצאות המערכה באיראן לפני כחצי שנה, אך אולי ניתן להסביר אותה על רקע התוצאה הלא לגמרי בהירה עם סיום המערכה בעזה. ביחס לתוצאה של אותה שאלה לפני שנתיים (ינואר 2024) לא חלו שינויים משמעותיים השנה. מפילוח התשובות על פי מפתח אידאולוגי עולה כי הימין תופס את עוצמתה הצבאית של ישראל כגבוהה משמעותית לעומת קבוצות המרכז והשמאל. בעוד שבשמאל-מרכז נרשם ממוצע של 3.4, בימין נרשם ממוצע של 4.3. בהשוואה לינואר 2024, כשלושה חודשים לאחר תחילת מלחמת שבעה באוקטובר, שבו הוצגה לראשונה שאלה זו, השנה חלה ירידה בתפיסת העוצמה הצבאית משמאל ועלייה בתפיסת העוצמה מימין.

העוצמה הצבאית של ישראל			
	ינואר 2026	ינואר 2025	ינואר 2024
כלל הישראלים	3.5	3.6	3.4
יהודים	3.7	3.9	3.8
ערבים	2.3	2.2	2.0
שמאל	3.2	3.4	2.8
שמאל מרכז	3.6	3.9	3.4
מרכז	3.8	3.9	3.7
ימין מרכז	3.7	3.8	3.8
ימין	3.8	4.1	4.3

בהסתכלות על העוצמה הכלכלית של ישראל, הממוצע הישראלי שנרשם הוא 2.8, כלומר, הערכה חיובית, אם כי נמוכה לעומת ההערכה לעוצמה הצבאית (3.4). גם בסוגייה הכלכלית, היהודים נוטים להעריך את העוצמה של ישראל כגבוהה יותר לעומת הערבים (3.3 לעומת 1.2). ביחס לשנה שעברה חלה עלייה הן בתפיסת היהודים והן בתפיסת הערבים את העוצמה הכלכלית של ישראל. אך בהשוואה של שנתיים לאחר, ביחס לינואר 2024, נראה כי הערכת העוצמה הכלכלית כמעט ולא השתנתה, רק ירדה מעט בקרב הערבים. גם בהקשר הכלכלי, השמאל נוטה להעריך את העוצמה הכלכלית כנמוכה יותר לעומת הימין. בעוד שבשמאל נרשם החודש ממוצע של 1.4, בימין נרשם ממוצע של 4.0. עוד עולה מהנתונים כי ביחס לינואר 2024, לא חלו שינויים משמעותיים בהערכת העוצמה הכלכלית ברוב הקבוצות האידאולוגיות.

העוצמה הכלכלית של ישראל			
ינואר 2026	ינואר 2025	ינואר 2024	
3.0	2.2	2.8	כלל הישראלים
3.2	2.6	3.3	יהודים
1.5	0.8	1.2	ערבים
2.6	1.2	1.4	שמאל
2.4	1.9	2.4	שמאל מרכז
2.8	2.0	2.7	מרכז
3.3	2.9	3.3	ימין מרכז
3.8	3.3	4.0	ימין

העוצמה החברתית של ישראל זכתה לציון הנמוך ביותר משלושת מבחני העוצמה. כלל הישראלים דירגו אותה בממוצע כ-1.0, היהודים 1.2 והערבים 0.3. כלומר, הישראלים מזהים את העוצמה הצבאית של ישראל כחזקה יותר מהכלכלית, ואת הכלכלית החזקה יותר מהחברתית. ביחס לשנה שעברה, חלה עלייה קלה בהערכת העוצמה החברתית, הן בקרב יהודים והן בקרב ערבים. עם זאת, במבט של שנתיים לאחר עולה כי חלה ירידה משמעותית בהערכת העוצמה החברתית בכל הקבוצות. ייתכן שתופעה זו אפשר לייחס לכך שהסקר של ינואר 2024 בא בסמוך לתחילת מלחמת שבעה באוקטובר, כאשר החברה הישראלית התאחדה לזמן מה כדי להגיב על האתגר, ורמת הקיטוב ירדה.

גם בשאלת העוצמה החברתית ניכרים פערים בין הימין לבין השמאל, אך בכל הקבוצות ההערכה נמוכה למדי. ככול שמתקדמים על הסקלה האידאולוגית מהשמאל לכיוון הימין, עולה בהדרגה הערכת העוצמה החברתית של המשיבים.

העוצמה החברתית של ישראל			
ינואר 2026	ינואר 2025	ינואר 2024	
1.9	0.8	1.0	כלל הישראלים
2.0	1.0	1.2	יהודים
1.2	0.0	0.3	ערבים
1.3	-0.1	-1.8	שמאל
1.6	0.1	0.1	שמאל מרכז
2.1	0.2	0.5	מרכז
2.1	1.5	1.4	ימין מרכז
2.3	1.9	2.2	ימין

אופטימיות / פסימיות

שאלת מגמה נוספת בחנה את רמת האופטימיות של הישראלים הן בנוגע לעתידם האישי והן בנוגע לעתיד המדינה. בדומה לשאלה הקודמת, את התחושות הם התבקשו לדרג בסולם של -5 (פסימיות) עד +5 (אופטימיות). כלומר, 0 מסמן את קו האמצע הניטרלי שבין אופטימיות לבין פסימיות.

הציון הממוצע בסולם זה כאשר מדובר על "העתיד שלך" - כלומר, שאלה אישית על מצבם של המשיבים - הוא 2.66. זה ציון שמעיד על אופטימיות יחסית. בקרב היהודים (3.03) נרשם בממוצע ציון גבוה מזה שבקרב הערבים (1.2). ביחס לממוצע האופטימיות שנרשם בשאלה זהה במאי 2024, חצי שנה לאחר תחילת מלחמת שבעה באוקטובר, מידת האופטימיות של היהודים בישראל עלתה (מ-2.73 ל-3.03).

בימין נרשמה רמת אופטימיות גבוהה לעומת זאת של קבוצות המרכז והשמאל. ניתן להבחין במגמה זו בצורה ברורה - ככול שמתקדמים על הסקלה האידאולוגית משמאל לימין, עולה מידת האופטימיות של המשיבים. מגמה זו נרשמה באותה שאלה גם במאי 2024, וביחס לממוצעים שנרשמו אז, אפשר להבחין בעלייה במידת האופטימיות בכל הקבוצות האידאולוגיות מלבד בשמאל. מגמה דומה קיימת גם בחלוקה לפי דתיות - ככול שמתקדמים על הסקלה הדתית מהכיוון החילוני לכיוון החרדי - עולה רמת האופטימיות של המשיבים בנוגע לעתידם האישי. גם בחלוקה זו, כשמשווים את התשובות מלפני שנה וחצי לאלו שנרשמו בחודש הנוכחי, חלה עלייה במידת האופטימיות של המשתתפים לכלל הקבוצות הדתיות.

כמה את/ה אופטימי/ת או פסימי/ת ביחס לעתיד שלך?		
	ינואר 2026	מאי 2024
ישראלים	2.66	
יהודים	3.03	2.73
ערבים	1.2	
שמאל	1.22	1.73
שמאל מרכז	1.92	1.76
מרכז	2.15	1.94
ימין מרכז	3.28	3.17
ימין	4.03	3.63
חילוני	2.27	2.11
מסורתי לא דתי	3.47	3.04
מסורתי דתי	3.39	2.71
דתי	3.84	3.6
חרדי	4.49	3.88

כלל הישראלים, יהודים וערבים, אופטימיים יותר בנוגע לעתידם האישי מאשר ביחס לעתיד המדינה. יחד עם זאת, בשנה האחרונה חלה עליה במידת האופטימיות של הישראלים בנוגע לעתידה של ישראל. בעוד שבספטמבר 2024 ממוצע האופטימיות של הישראלים עמד על 1.2, החודש נרשם כי הוא עומד על 1.61. העלייה במידת האופטימיות נרשמה הן בקרב יהודים (עליה מ-1.71 ל-2.06) והן בקרב ערבים (עלייה מ-0.84 ל-0.30).

גם בשאלה על עתידה של ישראל, ככול שמתקדמים על הסקלה האידאולוגית מהשמאל לימין, עולה מידת האופטימיות של הישראלים. הפערים בשאלה זו בין הימין לשמאל גדולים יותר מאשר בשאלה על העתיד האישי של המשיבים. בעוד שבשאלה על העתיד האישי הפער בין הקצוות האידאולוגים עמד על 2.81, בהקשר לעתידה של ישראל הוא עומד על 5.48. זה נובע, בין השאר, מההערכה הפסימית של קבוצת הקצה בשמאל (שהיא קבוצה קטנה) ביחס לעתידה של ישראל (-1.65).

בחלוקה לפי דתיות נרשמה מגמה דומה, אך פערים פחות גדולים: ככול שמתקדמים מהקוטב החילוני לקוטב החרדי – עולה מידת האופטימיות של המשיבים ביחס לעתידה של מדינת ישראל. בחלוקה זו הפער בין הקצוות עומד על 2.49, לעומת 2.22 בשאלת העתיד האישי. בהשוואה על פני זמן, נרשמה מגמת עלייה במידת האופטימיות של המשיבים ביחס לחודשים קודמים שבהם בחנו את שאלה זו. ייתכן שניתן לייחס מגמה זו לסיום המלחמה (שתי הדגימות הקודמות התבצעו במהלכה), או אפילו לבחירות הקרבות, שמאפשרות תקווה של חלק מהישראלים לשינוי.

כמה את/ה אופטימי/ת או פסימי/ת ביחס לעתיד המדינה?			
	ינואר 2026	ספטמבר 2024	מאי 2024
ישראלים	1.61	1.20	
יהודים	2.09	1.71	1.57
ערבים	-0.3	-0.84	
שמאל	-1.65	-0.85	-0.8
שמאל מרכז	0.14	0.19	-0.11
מרכז	0.97	1.3	0.8
ימין מרכז	2.4	2.47	2.25
ימין	3.83	3.31	2.91
חילוני	0.95	0.84	0.44
מסורתי לא דתי	2.74	2.37	2.35
מסורתי דתי	2.63	3	2
דתי	3.8	3.22	3.23
חרדי	3.44	3.25	2.68

התמיכה בקולנוע

בהמשך לעימותים שהיו בחודש האחרון בין שר התרבות, מיקי זוהר, לבין יוצרי קולנוע על רקע ההחלטה של השר לחלק פרסים שלא במסגרת הקבועה של פרס אופיר, בחנו את עמדות הציבור בנושא זה. זוהר איים במפורש לבטל את תקציב המדינה לקולנוע ישראלי מכיוון שלטענתו קיימת "השתלטות קיצונית על תעשיית הקולנוע בישראל".

מחצית מהישראלים מסכימים עם זוהר בעניין הקיצוניות של תעשיית הקולנוע – מתוכם רבע (27%) גם סבורים שזו סיבה לבטל את התמיכה בקולנוע ולעומתם חמישית (20%) סבורים שזו לא סיבה לבטל את התמיכה בקולנוע. שליש מהישראלים (30%) סבורים ששר התקשורת טועה בעניין הקיצוניות וכי חשוב שישראל תמשיך לתמוך בקולנוע. שמינית חושבים שבלי קשר לשאלת הקיצוניות, אין סיבה שהמדינה תתמוך כלכלית בתעשייה זו.

בחלוקה אידאולוגית נרשמו פערים משמעותיים בתשובות של ישראלים על פי השתייכותם לקבוצות שונות. בעוד רוב המשתייכים לקבוצות השמאל והמרכז חושבים שזוהר טועה, ושחשוב שישראל תמשיך לתמוך בקולנוע, בקבוצות הימין אפשר לזהות הבדל מובהק בנושא זה בין תומכי ימין-מרכז לתומכי ימין. שליש מהמזדהים כימין-מרכז סבורים שתעשיית הקולנוע קיצונית ויש לבטל את התמיכה בה, שליש חושבים שהיא קיצונית, אך שזו אינה סיבה לבטל את התמיכה בה, שישיית חושבים שבלי קשר לרמת הקיצוניות, המדינה לא צריכה לתמוך בקולנוע. שישיית נוספים חושבים שזוהר טועה בעניין הקיצוניות וחשוב שישראל תמשיך לתמוך בקולנוע. בקרב המזדהים כ"ימין" ישנו רוב של מי שסבורים שזוהר צודק, ושיש לבטל את התמיכה בקולנוע. בהתאמה, רוב התומכים בקואליציה הנוכחית (על פי הצבעתם בבחירות 2022) סבורים כי ישנה "השתלטות קיצונית" על תעשיית הקולנוע הישראלית, וכי צריך לבטל את התמיכה בה. מנגד, רוב תומכי האופוזיציה חושבים כי שר התקשורת טועה בעניין הקיצוניות וכי חשוב שישראל תמשיך לתמוך בקולנוע הישראלי.

שר התרבות מיקי זוהר מאיים לבטל את התקצוב של המדינה לקולנוע הישראלי, וטוען שיש "השתלטות קיצונית על תעשיית הקולנוע בישראל". מה הכי קרוב לעמדתך מהאפשרויות הבאות: (%)

לא יודע/ת	זוהר טועה בעניין הקיצוניות, וחשוב שישראל תמשיך לתמוך בקולנוע	בלי קשר לשאלת הקיצוניות, אין סיבה שהמדינה תתמוך כלכלית בתעשיית הקולנוע	זוהר צודק בעניין הקיצוניות, אבל זו לא סיבה לבטל את התמיכה בקולנוע	זוהר צודק בעניין הקיצוניות, וצריך לבטל את התמיכה בקולנוע	
10	30	13	20	27	כלל הישראלים
5	29	14	21	32	יהודים
29	37	11	16	8	ערבים
0	96	0	4	0	שמאל
1	80	2	17	0	שמאל מרכז
8	45	15	24	8	מרכז
7	16	15	32	30	ימין מרכז
4	3	16	16	61	ימין

נתוני סקר דצמבר של המכון למדיניות העם היהודי נאספו בין התאריכים 29.12.2025-5.1.2026 בקרב 766 משיבים. איסוף הנתונים נערך באמצעות הפאנל של אתר המדד (566 משיבים במגזר היהודי, בסקר אינטרנטי), חברת אפקאר (200 מרואיינים במגזר הערבי, כמחציתם אינטרנטי ומחציתם טלפוני). הנתונים נותחו ושוקללו על פי הצבעה ודתיות כדי לייצג את עמדת אוכלוסיית הבוגרים בישראל. שמואל רוזנר ונוח סלפקוב עורכים את מדד JPPI לחברה הישראלית. תחקיר, הפקה וסיוע בכתיבה: יעל לוינובסקי. יועץ סטטיסטי: פרופ' דויד שטיינברג.